

Cântec de miner tânăr

Ana Blandiana

Azi am plutit, iubito, pe ape mari albastre,
Cămașa de pe mine, iubito, poți s-o storci,
Și m-am gândit pe ape la inimile noastre,
Dar m-ai strigat - tu poți oricând să mă întorci! -
Și-am revenit din apele albastre,
Și ca dovadă - uite-un pumn de scoici.

Azi am umblat, iubito, prin mari și-adânci păduri,
Îmi sfâșiară haina potecile ascunse.
Și m-am gândit prin codri la ochii noștri puri,
Dar m-ai strigat - și-n mine chemarea ta pătrunse;
Și m-am întors din marile păduri,
Și ca dovadă - iată-un pumn de frunze.

Azi m-am pierdut, iubito, prin straturi mari de timp
De pe obraz tu șterge-mi, iubito, anii bine,
Mi se părea-n milenii cu tine că mă plimb,
Dar m-ai strigat - și glasul ți-ajunse greu la mine
Și m-am speriat că n-o să-ajung la timp,
Și-am prins să-mping mormanele de timp
Spre viitor - și iată-mă la tine.